

6. Това като каза, плюна на земята, направи калчица отъ плюнката и намаза съ нея очитѣ на слѣпия,

7. и му рече: иди се омий въ кѣпалнята Силоамъ (което значи: пратенъ). Отиде и се оми, па се върна прогледалъ.

8. А съсѣдитѣ и ония, които го бѣха видѣли по-прѣди, че бѣше слѣпъ, думаха: не е ли този, който седѣше и просѣше?

9. Едни думаха: този е, а други: прилича на него; той пъкъ казваше: азъ съмъ.

10. Тогава го питаха: какъ ти се отвори очитѣ?

11. Той отговори и рече: единъ чловѣкъ, който се нарича Исусъ, направи калчица, намаза очитѣ ми и ми рече: иди въ кѣпалнята Силоамъ и се омий. Отидохъ, омихъ се и прогледахъ.

12. Тогава му рекоха: гдѣ е Той? Отговори: не зная.

13. Заведоха при фарисеитѣ нѣкогашния слѣпецъ.

14. А бѣше сѣбота, когато Исусъ направи калчицата и му отвори очитѣ.

15. Питаха го сѣщо и фарисеитѣ, какъ е прогледалъ. Той имъ рече: тури ми калчица на очитѣ, и се омихъ, и гледамъ.

16. Тогава нѣкои отъ фарисеитѣ думаха: не е отъ Бога Тоя чловѣкъ, защото не пази сѣбота. Други думаха: какъ може грѣшенъ чловѣкъ да върши такива чудеса? И произлѣзе помежду имъ распря.

(6) Иоан. 11, 37. (7) Неем. 3, 15. (16) Иоан. 7, 43.